

פריס, 24.6.46

גרינברג, רמנר, ד"ר טולצ'ין, ד"ר בלומוביץ, שאול ולוקר. באזור חומרי נ"י יש
85,000 (באנגליה כ-20,600). היו מאוחדים, בזמן מאהדון המלגה ע"י סולין ולבסוף ע"י
המליחים מתארץ. יש כמנת של דקירת מכנים ע"י הסכסוכים - אין הרקע האר"י, האנשים
אינם עובדים, אין קואורדינציה בין אונרא, גוינט סוכנות וקור. יש 75 שליחי סוכנות,
150 של גוינט, רבים מסליחי הסוכנות (בגון בריאבסקי, מיסדים מלגות /סוע"צ - צ.ס.),
השלמון האמריקני עומד לאשר נציגות יהודי גרמניה, הכירו בהם עד עכ"ל דיטקטור, לא
די-יורא), עד היום עלו (כמסך 14 חדשים) 2500 איש לארץ. יש דכאון רב. שליחי א"י לא
מורגשים במחנות מבחינה חיובית. רוצים לצאת מגרמניה בכל החגאים - לכל מקום. כשהם
יחגבר - יודע הדבר בעולם. הגוינט, הרשמי לחצו על הסנהיגים שמתקרב, את האנשים ובגלל
א"י לא גוהנות אלצות אחרות להכנס. יש לשנות את הריב המלגתי, בלומוביץ נגד קריאת
השליחים אמצעים המסכסכים (ההנה ברינברג), איחוד /כערך (6) הם להסת' אחידה, 40
סאר הם לבנה. הגדולה מיעת ב", אחריה רודיץ, במקום ג" - השת"צ). השירוד הטלגתימחליא
המסימוג הציוני במחנות, יש מניעים לסנות כמנה ההסת' למדיניות, לקחת חזרה, מלגים,
למנות בקריאת למנהיגי הטלגות בחרץ ובגרמניה, לשלוח שליחים רק שיגברו עבודה כללית,
עו שליחים מכנים - לל וד עבדית, מקצוע - על רעיון - דעה כו"ם שנקטו
זה קשה יותר מ/וסי קודם. המסימוג הציוני ירד, רק יכדי מקבוצים ילכו כשידעו שזה
לק המגנה, ויעאירו הצריכות טאהוריהם. או מ מבחינה מכנית זה כמעט לא יתכן. השלמון
רואה בכל ההגנה - המגנה גברו, ומארץ כיבוש לא יתכן הדבר. הצעה שביחח רעב ביום בוא
הוועדה העדינית ללוגדון (אך לא לסדו יחסי היהודים והאמריקנים). לוקר הציע מכינית.
אה"צ דנו על הטעלת האריות בארץ לבמי קליטה עולים (רמנר כחאונן קשה על היחס
והמחשבים המניעים מהם מרשים הידים) על נביגותם בלוגדון, כריס וניו-יורק. אני מחשיב
ביחוד סעיף זה.